

ת"פ 52602/05/14 - מדינת ישראל נגד יסריווקל ישראל סמניו

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52602-05-14 מדינת ישראל נ' סמניו

בפני כב' השופטת גלית ציגלר
בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד עדי כהן

נגד

יסריווקל ישראל סמניו - ע"י עו"ד רן עמר

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן האוחז שני אישומים, האחד בגין עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובאישום השני הורשע בנוסף לעבירת האיומים גם בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק, החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186 לחוק והכשלת מעצר או חיפוש חוקי לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב) תשכ"ט - 1969.

כתב האישום המתוקן מתאר שני אירועים מיום 8.11.11 ומיום 1.12.11, שהתרחשו בחנות "מנטה" בנתניה, במהלכם התנהג הנאשם בבוטות ואיים על חייהם של ארבעה אנשים, ובהם המוכר בחנות ושלושה סיירים מחברת שמירה שהוזמנו למקום, כשבאירוע השני גם תקף שני סיירים בשעה שהוא מחזיק סכין במכנסיו, וכשנקראו למקום שוטרים הוא התנגד למעצרו וקילל אחד מהם.

2. חשוב לציין כי הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן זה מכבר בתחילת שנת 2012 (ת"פ 12818-12-11), ואף נשמעו טיעונים לעונש בעניינו, שלאחריהם נתן לו בית המשפט הזדמנות להשתלב בהליך טיפולי בהתאם להמלצת שירות המבחן - אלא שהוא הפסיק לשתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים כעבור חודשים בודדים, נמנע מלהתייצב לדיונים שנקבעו לצורך גזירת עונשו, עד אשר לא היה מנוס מהתליית ההליכים בעניינו. רק בחודש מאי 2014 אותר הנאשם וכתב האישום הוגש שוב וההליכים חודשו (ת"פ 52602-05-14).

3. ב"כ המאשימה התייחס לנסיבות ביצוע העבירות על רקע בעיית התמכרות הנאשם לאלכוהול, וכן לחומרת העבירות והתמשכות ההליכים בשל מחדליו של הנאשם, וביקש לגזור עליו עונש ברף הגבוה של המתחם, שנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בגין עבירות האיומים, וכן עתר למתחם זהה בגין עבירת החזקת הסכין וביקש להפעיל מאסר על תנאי שתלוי ועומד נגד הנאשם (ת"פ 6248-04-10) במצטבר לכל עונש שיוטל ובצירוף לרכיבי ענישה נלווים.

מנגד טען הסנגור, כי מדובר בעבירות שאינן מצויות במדרג הגבוה של עבירות האלימות, ושלא הסבו נזקים של ממש למתלוננים, הסנגור הוסיף, כי עפ"י התסקיר שנערך בעניינו של הנאשם בהליך הקודם, ובו תואר רצונו לשיתוף פעולה והשתלבותו בטיפול במשך מספר חודשים, הרי שיש להעדיף את האינטרס השיקומי על פני אינטרסים אחרים. הסנגור תיאר את תקופת המעצר בה שהה הנאשם ואת נסיבות חייו הלא פשוטות, וביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולחילופין לאפשר לנאשם לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות.

4. למרות שהנאשם הורשע בטרם נכנס לתוקף תיקון 113 לחוק העונשין, הרי שבהתחשב בפסיקה הנוהגת - יגזר עונשו ברוח התיקון, כפי שיפורט להלן.

5. הנאשם נקט באלימות פיזית ומילולית לא קלה בשני אירועים שהתרחשו בתוך תקופת זמן קצרה, כאשר הגיע לאותו מקום תחת השפעת אלכוהול, והשמיע איומים במילים בוטות ובתנועות יד, כשעל גופו או בידיו של הנאשם אמצעי בעל פוטנציאל לגרימת נזק, כמצית דולקת וסכין - באופן הממחיש את הסכנה שנשקפה ממעשיו ומלמד על הכוונה והיכולת המיידית לפגוע במאויים, כשמימוש איומיו באירוע השני מוסיף ומעצים את חומרת המעשים.

באירוע הראשון איים הנאשם על המוכר בחנות בכך שהרים בקבוק יין מהדלפק ועשה תנועה כמתכוון לשבור את הבקבוק על ראשו של המוכר, וגם נטל מוצרים שונים וזרק אותם, ולמרות שהורחק מהמקום על ידי שוטרת, הוא חזר לחנות, נטל בקבוק ושתה את תכולתו וסירב לשלם עבורו. בהמשך, כשנקראו למקום סיירים של חברת השמירה, הנאשם לא נרתע מלהשמיע את איומיו כלפי אחד מהם, תוך שהוא התקרב לעברו עם מצית דולק, ואין ספק כי מעשיו של הנאשם והיותו שתוי היו אלימים ומפחידים.

כך, באירוע השני הנאשם חזר ואיים על אותו מוכר, תוך שסימן בידיו תנועה כאילו הוא עומד לפגוע בחייו, וכששוב הגיעו למקום הסיירים, הוא איים על אחד מהם תוך סימון תנועה "כאילו ישחט את הסייר", וגם נגע בפניו ודחף אותו כשהוא מחזיק בסכין במכנסיו. הנאשם הוסיף והשתולל במקום, איים על הסייר השני, בעט באוזנו וירק בפניו, ולא חדל מהתנהגותו הפרועה גם כשנכחו במקום שוטרים, אז התנגד למעצרו וקילל את אחד השוטרים.

הצטברות מעשיו של הנאשם מעידה על חוסר מורא מהחוק ועל העדר ריסון ושליטה עצמית, ועל קיומה של מסוכנות כלפי אחרים, באופן שיש בו כדי לפגוע בשלוות הנפש של המעורבים, להוות סכנה לשלמות גופם ולחיייהם, ויש בה גם פגיעה בסדר הציבורי ובמלאכתם של אנשי חברת הבטחון ואנשי אכיפת החוק, אשר יש לאפשר להם לבצע את תפקידם ללא הפרעות.

6. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, עבירות האלימות הינן רעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה, כשמדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות איומים נעה בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר ספורים, כאשר יש להתחשב באופן בו בוצע האיום ובאמצעים ששימשו את הנאשם כדי לבטא את איומיו. וכשעסקינן בעבירות איומים ותקיפה הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, שנעו בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא, כשניתן לכלול במתחם זה גם את העבירות של החזקת סכין והכשלת מעצר.

מאחר שהעבירות בוצעו במהלך תקופה קצרה ובסמיכות זה לזה (מרווח של כחודש בין אירוע לאירוע), התרחשו באותו מקום (חנות בנתניה), וחלק מהעבירות גם הופנו כלפי אותם אנשים (המוכר והסיירים), יגזר עונש כולל בגין שני האירועים לפי סעיף 40 יג (ב) לחוק.

כמתואר לעיל, התנהגותו האלימה של הנאשם בוצעה תחת השפעת אלכוהול, באופן מילולי ופיזי והופנתה כלפי ארבעה אנשים שונים, ובהם המוכר, אנשי אבטחה ושוטרים שמילאו את מלאכתם כדין, כאשר הנאשם מחזיק ברשותו חפצים מזיקים - ובאירוע הראשון גם עשה שימוש במצית - אשר יש בהם ללמד על פוטנציאל גרימת הנזק והאפשרות שהאירוע יסתיים בצורה חמורה יותר. באירוע השני הנאשם גם מימש את איומיו ותקף את המאוימים בדרכים שונות - בדחיפה, בעיטה ויריקה - כשלכל אלה מתלוות גם עבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה והכשלת מעצר, ובנסיבות אלה אני סבורה שיש לגזור על הנאשם את עונש ממשי ומרתיע, שיהווה גמול הולם למעשיו.

7. שקלתי את טיעוניו של הסנגור, אשר ביקש לסטות ממתחמי העונש בשל שיקולי שיקום, תוך שהפנה לעובדה שבהליך הקודם הנאשם שהה במסגרת טיפולית במשך כ- 4 חודשים, ושמאז ביצוע העבירות נמנע מלהסתבך עם החוק, נישא והביא ילד לעולם, וממשיך לנסות להילחם בבעיית ההתמכרות לאלכוהול. עוד הפנה הסנגור לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, ולכך שהנאשם שוב השתלב לאחרונה במסגרת טיפולית (נ/1).

אלא שלא מצאתי כי נסיבות אלו מצדיקות חריגה ממתחם העונש הראוי, וזאת בעיקר בשל העובדה כי בהליך הקודם ניתנה לנאשם הזדמנות לשנות מדרכיו ולהתמסר להליך שיקומי, אולם הוא לא השכיל לנצל אותה, נמנע מלשתף פעולה עם גורמי הטיפול ואף הורחק מהמסגרת הטיפולית. יתרה מכך, הנאשם הפר את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט ורשויות אכיפת החוק, ונמנע מלהתייצב לדיונים וליצור קשר עם הגורמים השונים, עד כדי כך שלא ניתן היה לאתרו וההליכים כנגדו הותלו למשך כשנתיים. כשאלה הם פני הדברים, וכאשר אני שוקלת את האינטרס השיקומי אל מול האינטרס הציבורי, אשר מחייב ענישה ממשית בגין העבירות החמורות שביצע הנאשם - יגזר עונשו בתוך מתחמי העונש שפירטתי לעיל.

8. הנאשם יליד 1984, נשוי ואב לילד, ומתסקיר שהתקבל בעניינו בהליך הקודם עולה כי עלה מאתייפיה בעת שהיה תינוק, הוריו התגרשו זמן קצר לאחר לידתו ומאוחר יותר נפטרו ממחלות. הנאשם גדל במסגרות שונות אליהן התקשה להסתגל, ולאורך שנים היה קושי למצוא עבורו פתרון מגורים מסודר. הנאשם סובל מבידודות ומבעיית התמכרות לאלכוהול, בגינה הוא מסתבך בעבירות שונות בעלות אופי אלים.

עיון בגליון ההרשעות של הנאשם מעלה כי לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של אלימות ורכוש, בגין הוא ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, כאשר הרשעתו האחרונה הייתה ביום 3.5.10 בעבירות דומות, ושם נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל (לאחר צירוף עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים מתיק אחר), ובנוסף הוטל עליו מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים על עבירות איומים והחזקת סכין שהינו חב הפעלה (ת"פ 6248-04-10). תקופות המאסר שריצה הנאשם והמאסר המותנה שריחף מעל לראשו לא הרתיעו אותו, ולא חלף זמן מאז שוחרר ממאסרו, והוא שב וביצע את העבירות נשוא כתב אישום זה, ודומה כי הפעם יש לגזור עלו עונש שישקף את הגמול ההולם.

9. אל מול החומרה שבמעשיו של הנאשם יש לשקול גם את השיקולים העומדים לזכותו.

הנאשם הודה בכתב האישום וחסך זמן ציבורי יקר ואת הצורך בשמיעת עדים.
כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כשאישום שלם נמחק ובשני האישומים שנותרו נמחקו עובדות והוראות חיקוק, באופן שהופחתה חומרתן של העבירות מאלו שבמקור.
עבירת התקיפה שביצע הנאשם אינה ברף העליון של האלימות ולא נגרם נזק של ממש לסיירים, כאשר הסכין שהחזיק הנאשם נותרה על גופו, והוא עשה בה שימוש ולא הפנה אותה כלפי מי מהמעורבים.
שקלתי גם את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, את השינויים שחלו בחייו - נישואיו והיותו אב לילד קטן, ואת העובדה שהחל בהליך גמילה (אישור אשפוז - נ/1), ואלו ילקחו בחשבון במסגרת כלל השיקולים.
יוער בהקשר זה, כי אמנם חלף זמן מאז בוצעו העבירות, אולם חלוף הזמן אינו נזקף לזכותו של הנאשם, מקום בו הוא זה שנמנע מלתת את הדין על מעשיו, ובמשך תקופה ארוכה התחמק מרשויות החוק.
ועוד יוער, כי בשל העבירות שהה הנאשם במעצר במשך תקופה של כ- 6 וחצי חודשים עד ששוחרר לטיפול בקהילה, טיפול שכאמור לא עלה יפה.

10. לאור כל האמור לעיל, לאחר שבחנתי את מעשי האלימות המצטברים של הנאשם אשר מחייבים ענישה ממשית ומנגד את כל השיקולים הנזקפים לזכותו, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 6248-04-10 לתקופה של 3 חודשים.

העונשים ירוצו במצטבר ובסה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. מתקופת המאסר יופחתו ימי המעצר מיום 2.12.11 - 18.6.12.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע או כל עבירה של אלימות, או עבירות כלפי שוטרים.

ד. לאור תקופת המאסר לא מצאתי כי יש מקום להטיל קנס.

זכות ערעור למחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, א' טבת תשע"ה, 23 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.